dosarul nr. 3-1382/21

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

Republica Moldova, mun. Chişinău 28 martie 2024

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Avasiloaie Tatiana
grefieri Carp Alexandru

examinând în şedinţă publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL ”Arctic Impex” împotriva Serviciul Vamal al RM cu privire la anularea deciziei de regularizare nr.197 din 10.02.2021.

La examinarea cauzei a participat reprezentanta pârâtului, Mura Stela.

a constatat:

Pretențiile reclamantului.

La data de 13.05.2021**,** SRL ”Arctic Impex” a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal al RM cu privire la anularea deciziei de regularizare nr.197 din 10.02.2021.

În motivarea acțiunii, indică că de către Serviciul Vamal al Republicii Moldova, a fost emisă Decizia de regularizare din 10.02.2021 nr. 197, prin care s-a dispus următoarele: Calcularea drepturilor de import pentru beneficierea neîntemeiată de tarife vamale preferențiale preferința 200 valoarea de 375 115 lei; S-au calculat drepturi de import în valoare de 30589 lei, pentru importul semiremorcii pentru transportul mărfurilor uzată de model SHMITZ SKO24 șasiu model WSM0000005070177 anul fabricării 2010.

Invocă reclamanta că cu această Decizie de regularizare nu este de acord și solicită anularea ei ca ilegală, pe motiv că este lezată în drepturi. Decizia a fost recepționată la data de 27.02.2021.

La fel, notează că această Deciziei de regularizare a fost contestată cu cerere prealabilă și la data de 13.04.2021, a recepționat poștal răspunsul la cererea prealabilă, prin care s-a respins cererea prealabilă.

Explică că de către SRL Arctic Impex, în vamă pentru vămuire a fost prezentată valoarea bunului conform certificatului oficial eliberat de entitatea competentă din Germania și anume confirmarea Truck Ronenberg Gmbh, însă autoritatea vamală a neglijat acest document de stabilire a valorii mărfurilor.

Prin urmase, susține că decizia de regularizare din 10.02.2021 nr. 197 nu este întemeiată nici în fapt nici în drept. Ori, nu poate fi trecut cu vederea că Decizia de regularizare contestată este motivată în concordanță cu prevederile art. 127/11, art. 127/13, art. 129, art. 202/7 din Codul vamal. Însă dacă este să analizeze răspunsul oferit la cererea prealabilă atunci, observă că Serviciul Vamal, motivează menținerea actului administrativ prin prisma Acordului de Asociere cu Uniunea Europeană, prin altă prismă legală.

Consideră că Serviciul Vamal, se bazează pe circumstanța care nu rezistă criticii precum că vehiculul importat (uzat), nu este de origine din Germania, dar este dubios, prin actele prezentate că este produs în Germania, însă conform actelor de origine al mărfii

semiremorca pentru transportul mărfurilor uzată de model SHMITZ SKO24 șasiu model WSM0000005070177 anul fabricării 2010, este de origine din Germania.

În susținerea acțiunii, reclamanta face trimitere la prevederile art. 21, art. 31, art. 32, art. 70, art. 94 din Codul administrativ, art. 127^{11}, art. 127^{13}, art. 129 din Codul vamal.

Astfel, în circumstanțele expuse și în temeiul art. 21, art. 31, art. 32, art. art. 70, art. 90, art. 196 din Codul administrativ, art. 127/11, art. 127/13, art. 129 din Codul vamal, art. 166 din Codul de procedură civilă, solicită admiterea acțiunii în contencios administrativ înaintată de SRL Arctic Impex către Serviciul Vamal privind contestarea legalității și temeiniciei deciziei de regularizare din 10.02.2021 nr. 197, prin care s-au calculat suplimentar drepturi de import pentru beneficierea neîntemeiată de tarife vamale preferențiale preferința 200 valoarea de 375 115 lei, calculate drepturi de import în valoare de 30 589 lei, pentru importul semiremorcii pentru transportul mărfurilor uzată de model SHMITZ SKO24 șasiu model WSM0000005070177 anul fabricării 2010.

La data de 10.06.2021 și la data de 14.06.2021, SRL ”Arctic Impex” a depus cerere de chemare în judecată completată, prin care suplimentar a făcut trimitere la prevederile art. art. 121, 214, 215 Cod vamal și art. art. 5, 10 din Legea cu privire la tariful vamal, invocând că de către autoritatea vamală s-a încălcat prevederile legale privind determinarea valorii în vamă a mărfurilor. Considerând că organul vamal a neglijat normele de drept privind tariful vamal și determinarea incorectă a tarifului vamal. Or, valoarea mărfii urma să fie determinată în baza certificatului eliberat de autoritățile din Germania.

Obiecțiile pârâtului.

La data de 09.07.2021, Biroul vamal Centru a depus referință prin care solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată. (f.d.40-44).

Constatările instanței de judecată, legislația pertinentă și concluziile instanței de judecată.

Materialul probator atestă că în baza declarației vamale nr. 2070I15012 din 01.03.2018, „Arctic Impex” SRL a importat, de la „Truck Ronnenberg” GMBH, din Germania - „semiremorca pentru transportul mărfurilor, uzată, model SCHMITZ SKO24, șasiu WSM00000005070177, anul fabricării 2010 - 1 buc.”, cu valoarea statistică totală de 375115,28 lei, cu beneficierea tratamentului tarifar preferențial, cod preferință - 200 „Acordul de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27.06.2014 și ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014 (Monitorul Oficial nr. 185-199/442 din 18.07.2014), pentru produsele originare din Uniunea Europeană”. (f.14-19 dosar administrativ).

Astfel, secția control ulterior a Biroului vamal Centru, în baza Codului Vamal nr. 1149 - XIV din 20 iulie 2000, HG nr. 1000 din 17.10.2018, a efectuat în perioada 24.11.2020 - 06.01.2020 reverificarea declarației vamale nr. 2070I15012 din 01.03.2018 privind verificarea corectitudinii acordării tratamentului tarifar preferențial (preferința 200), la „Arctic Impex” SRL.

În rezultatul controlului s-a constatat, că importatorul „Arctic Impex” SRL a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferințial (preferința 200), deoarece nu s-a confirmat dovada de origine (certificatul de circulație EUR.1 nr. L 2729302 din 20.02.2018) prezentată la momentul perfectării declarației vamale în detaliu cu nr. 2070I15012 din 01.03.2018.

Instanța de judecată subliniază că prin Decizia de regularizare nr. 197 din 10.02.2021, pentru beneficierea neîntemeiată de tarife vamale preferențiale preferința 200, s-au calculat drepturi de import în valoare de 30589 lei, pentru importul semiremorcii pentru transportul mărfurilor uzată de model SHMITZ SKO24 șasiu model WSM0000005070177 anul fabricării 2010. (f.d.9-10).

La data de 26.02.2021, reclamanta a contestat decizia menționată, iar, prin răspunsul Serviciului vamal nr. 28/11-38/2 din 24.03.2021, cererea prealabilă a fost respinsă. Răspunsul a fost recepționat la 13.04.2021. (f.d.11-12, 13-14).

Referitor la admisibilitatea acțiunii.

În sensul art.20 și art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți stabilită prin lege. Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Decizia de regularizare nr. 197 din 10.02.2021 – este act administrativ defavorabil.

Instanța de judecată reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată inter alia de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Conform art.17 Cod administrativ, prevede că, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art.39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Instanța menționează că la art.17 se dă noțiunea dreptului vătămat, **în sens material**, iar noțiunea ”revendică încălcarea” din dispozițiile normelor art.189 și art.207 alin.(1) lit.e) Cod administrativ, relevă un **aspect procesual** și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în prima facie - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. – probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat.

Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat **este prezumată** de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

Reclamanta este **destinatarul** actelor administrative contestate.

Noțiunea „revendică încălcarea” nu echivalează cu noțiunea „vătămarea dreptului”. ”Revendicarea încălcării” justifică dreptul reclamantului în sens procesual de a înainta acțiunea în contencios administrativ, iar „vătămarea dreptului” se dovedește prin probațiune, fiind o problemă de fond. Astfel, constatarea vătămării dreptului de fiecare dată **trebuie să fie un element de fond**, altfel, acțiunea trebuie examinată în fond de către instanța competentă pentru a nu îngrădi accesul la justiție (art. 6 CEDO, 20 Constituția RM, art. 39 CA).

Controlul de legalitate a actelor Serviciului Vamal este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, or aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ.

Instanța constată că acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ reclamantul a depus cerere prealabilă care a fost respinsă prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-38/2 din 24.03.2021, recepționat la 13.04.2021.

Astfel, acțiunea înaintată la 11.05.2021 prin intermediul oficiului poștal, înregistrată în cancelaria Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) la data de 13.05.2021, în temeiul art.209 Codul administrativ, este depusă în termen.

Instanța de judecată a constatat că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ în privința acțiunii de contencios administrativ înaintată de SRL ”Arctic Impex” nu se regăsesc, prin urmare, acțiunea este admisibilă.

Referitor la temeinicia acțiunii.

În conformitate cu art.1 alin. (21^1) Cod vamal al RM nr.1149-XIV din 20.07.2000, prin control ulterior se înţelege verificarea informaţiilor din declaraţia vamală şi din documentele însoţitoare, verificarea existenţei şi conformităţii documentelor prevăzute pentru derularea unei destinaţii vamale sau regim vamal, examinarea contabilităţii şi a tuturor documentelor şi datelor sub orice formă, inclusiv computerizată, care se raportează la operaţiunile privind mărfurile provenite din comerțul internațional ori la alte operațiuni comerciale anterioare sau ulterioare implicînd aceste mărfuri, verificarea mărfurilor, în cazul în care acestea pot fi identificate, a mijloacelor de transport, încăperilor și spațiilor de depozitare.

În conformitate cu art.32 Cod vamal, (1) Prin tratament tarifar preferenţial se înţelege o reducere sau o scutire de taxe vamale, care poate fi aplicată şi în cadrul unui contingent cantitativ sau valoric. (2) De tratament tarifar preferenţial pot beneficia unele categorii de mărfuri în funcţie de originea acestora, potrivit acordurilor internaţionale la care Republica Moldova este parte.

În conformitate cu art.33 Cod vamal (1) Organul vamal constată originea mărfurilor pe baza următoarelor criterii: a) mărfuri obţinute integral într-o ţară; b) mărfuri în a căror producere intervin mai multe ţări, grupuri de ţări sau uniuni vamale de ţări. Aceste mărfuri se consideră originare din acea ţară în care au fost supuse ultimei transformări substanţiale. (2) Aplicarea criteriilor se face pe baza regulilor de origine prevăzute de legislaţia naţională sau de acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte. (2^1) Dacă pînă la acordarea liberului de vamă există îndoieli justificate cu privire la autenticitatea dovezii de origine a mărfurilor sau cu privire la originea mărfurilor, organul vamal suspendă acordarea tratamentului tarifar preferenţial şi efectuează un control suplimentar prin iniţierea unei cereri de asistenţă administrativă internaţională. (2^2) În situaţia prevăzută la alin.(2^1), punerea mărfurilor în liberă circulaţie se efectuează doar după constituirea unei garanţii suficiente, potrivit procedurii stabilite de către Serviciul Vamal. (2^3) În sensul prezentului articol, garanţia suficientă reprezintă diferenţa dintre drepturile de import calculate fără aplicarea tratamentului tarifar preferenţial şi drepturile de import calculate cu aplicarea tratamentului tarifar preferenţial. (2^4) În cazul în care, în urma efectuării controlului suplimentar cu privire

la stabilirea originii mărfurilor, se atestă apariţia obligaţiei vamale, aceasta se încasează din contul garanţiei constituite conform alin.(2^2), imediat după aducerea la cunoştinţa plătitorului vamal a deciziei de regularizare. În acest caz, nu se calculează majorare de întîrziere. (3) În cazul în care, la data importului, nu s-a aplicat un tratament tarifar preferenţial din cauza neprezentării dovezii de origine sau din imposibilitatea de a constata respectarea celorlalte dispoziţii cuprinse în acordul internaţional care prevede acel tratament tarifar preferenţial, titularul operaţiunii de import poate cere ulterior restituirea sumelor încasate în plus prin prezentarea de dovezi, pe baza legislaţiei naţionale şi a acordurilor internaţionale la care Republica Moldova este parte, cu condiţia prezentării mărfurilor. În cazul în care mărfurile nu pot fi prezentate, organul vamal acordă restituirea doar atunci cînd are informaţii care să ateste fără echivoc că dovada de origine se aplică acestor mărfuri.

În conformitate cu art. 127^{11} Cod vamal, (1) Obligaţia vamală apare, atît la import cît şi la export, şi în următoarele cazuri: a) cînd, ulterior efectuării operaţiunilor de vămuire şi acordării liberului de vamă, se constată că informaţiile cuprinse în declaraţia vamală au condus la stabilirea unei obligaţii vamale diminuate;

În conformitate cu art. 127^{13} Cod vamal, (1) Decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care serveşte drept dovadă a apariţiei şi/sau anulării obligaţiei vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus şi a măsurilor de politică economică și care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoştinţă plătitorului vamal. (2) Titularul obligaţiei vamale semnează decizia de regularizare chiar şi în caz de dezacord. Decizia de regularizare poate fi atacată, în caz de dezacord, în conformitate cu prevederile prezentului cod.

În conformitate cu art.179 Cod vamal, (1) Declaraţia vamală, care se depune la organul vamal, trebuie să fie însoţită de toate documentele necesare vămuirii.

În conformitate cu art. 181^1 Cod vamal, (1) Controlul ulterior se bazează pe administrarea riscurilor, este efectuat imperativ în scopuri vamale în vederea asigurării aplicării corecte a legislaţiei şi confirmării sau infirmării conformării declarantului la aceasta. (2) Controlul ulterior este efectuat de organele vamale, conform procedurii stabilite de Guvern, prin auditul postvămuire sau reverificarea declaraţiei vamale, pe o perioadă ce nu depăşeşte termenul de prescripţie stabilit la art. 127 alin. (10). (3) Procedura de efectuare a analizei riscurilor, a planificării şi realizării controlului ulterior constă dintr-un ansamblu de metode şi operaţiuni de organizare şi desfăşurare a controlului, prevăzute de prezentul cod şi de alte acte normative. Controlul ulterior se realizează prin anumite forme (control general, control parţial, control repetat), proceduri (control planificat, control inopinat, control prin contrapunere) şi metode (control total, control selectiv, control electronic). (4) În termenul prevăzut la alin. (2), organul vamal verifică orice document, registru şi evidenţă referitoare la mărfurile provenite din comerţul internaţional sau la alte operaţiuni comerciale anterioare sau ulterioare aferente acestor mărfuri. Controlul poate fi efectuat la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate, direct sau indirect, din punct de vedere profesional în operaţiunile menţionate sau la sediul oricărei alte persoane care se află în posesia acestor documente, date sau mărfuri ori deţine informaţii în legătură cu acestea. De asemenea poate fi efectuat controlul fizic sau prelevarea de eşantioane ale mărfurilor dacă acestea mai pot fi identificate. (5) Se interzice efectuarea repetată a controalelor ulterioare asupra unora şi aceloraşi impozite şi taxe pentru perioada unui an bugetar care anterior a fost supusă

controlului, cu excepţia cazurilor cînd efectuarea controlului ulterior repetat este impusă de: a) comiterea unor erori, inclusiv procedurale în cadrul efectuării controlului ulterior, care au condus la anularea rezultatelor acestuia; b) examinarea contestaţiilor depuse împotriva deciziei organului vamal sau acţiunii colaboratorului vamal; c) reorganizarea sau lichidarea persoanei controlate; d) auditul activităţii organului vamal de către organul ierarhic superior; e) depistarea, după efectuarea controlului ulterior, a unor semne de încălcări vamale neidentificate în cadrul controlului ulterior precedent; f) constatarea elementelor constitutive ale infracţiunii de contrabandă sau ale altor infracţiuni; g) efectuarea unui control prin contrapunere. Drept temei pentru efectuarea controlului vamal repetat la faţa locului, în legătură cu auditul activităţii organului vamal de către organul ierarhic superior, poate servi numai decizia acestuia din urmă, cu respectarea cerinţelor prezentului articol. (6) Controlul ulterior iniţiat sau aflat în curs de iniţiere urmează a fi încheiat printr-un raport dacă: a) persoana la adresa căreia a fost iniţiat sau urmează a fi iniţiat controlul ulterior a fost lichidată; b) persoana la adresa căreia a fost iniţiat sau urmează a fi iniţiat controlul ulterior nu este de găsit, iar informaţia de care dispune organul vamal este insuficientă şi nu permite regularizarea situaţiei. (7) Dacă după controlul ulterior rezultă că dispoziţiile ce reglementează destinaţia vamală respectivă au fost aplicate eronat, organul vamal ia măsuri pentru regularizarea situaţiei, indiferent de nivelul şi forma de control vamal aplicate anterior. (8) Serviciul Vamal aprobă modelul documentului necesar regularizării situaţiei, precum şi instrucţiunile de completare ale acestui document. (9) În cazul în care se constată apariţia unei obligaţii vamale sau plata sumelor în plus, organul vamal încasează diferenţele în minus sau restituie sumele plătite în plus, cu respectarea prevederilor legislaţiei în vigoare.

În conformitate cu art.185 Cod vamal, (1) Controlul vamal este efectuat de colaboratorul vamal şi constă în: a) verificarea documentelor şi informaţiilor prezentate în scopuri vamale; b) controlul fizic (controlul mărfurilor şi mijloacelor de transport, controlul corporal ca o formă excepţională de control vamal); c) evidenţa mărfurilor şi mijloacelor de transport; d) interogarea verbală a persoanelor fizice şi a persoanelor cu funcţii de răspundere; e) verificarea sistemului de evidenţă şi a dărilor de seamă; e[1]) controlul ulterior prin reverificarea declaraţiilor vamale; f) controlul depozitelor provizorii, antrepozitelor vamale, zonelor libere, magazinelor duty free, altor teritorii şi spaţii unde se pot afla mărfuri şi mijloace de transport supuse controlului vamal sau unde se pot desfăşura activităţi supuse supravegherii vamale; f[1]) controlul ulterior prin audit postvămuire; g) efectuarea altor operaţiuni prevăzute de prezentul cod şi de alte acte normative. (2) La efectuarea controlului vamal, pot fi aplicate mijloace tehnice de control care nu prezintă nici un pericol pentru sănătatea şi viaţa oamenilor, animalelor şi plantelor şi care nu cauzează prejudicii mărfurilor şi mijloacelor de transport. (3) Regulile de efectuare a controlului vamal sînt stabilite de Serviciul Vamal. (4) În cadrul controlului vamal, organele vamale şi alte autorităţi competente pot efectua schimb de informaţii privind trecerea peste frontiera de stat, prezenţa şi circulaţia pe teritoriul vamal a mărfurilor, a mijloacelor de transport şi a persoanelor, în scopul administrării riscurilor, precum şi privind rezultatele controalelor efectuate. (5) Controlul vamal poate fi efectuat într-o ţară terţă în baza tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte.

În conformitate cu art. 202 Cod Vamal, Organul vamal este în drept să efectueze în orice moment inventarierea mărfurilor şi mijloacelor de transport aflate sub supraveghere vamală, precum şi a mărfurilor pentru care nu au fost încasate drepturi de import sau de

export sau au fost acordate facilități la plata acestor drepturi.

În conformitate cu art. 154 Cod Fiscal nr. 1163- XIII din 24.04.1997, (1) Organele vamale exercită atribuţii de administrare fiscală potrivit prezentului cod, Codului vamal şi altor acte normative adoptate în conformitate cu acestea. (2) Organele vamale exercită drepturi ce ţin de asigurarea stingerii obligaţiilor fiscale aferente trecerii frontierei vamale şi/sau plasării mărfurilor în regim vamal potrivit Codului vamal, prezentului cod în cazurile expres prevăzute de el, precum şi altor acte normative adoptate în conformitate cu acestea.

În conformitate cu art.155 Cod Fiscal nr. 1163- XIII din 24.04.1997, (1) Organele vamale au obligații ce ţin de asigurarea stingerii obligațiilor fiscale aferente trecerii frontierei vamale şi/sau plasării mărfurilor în regim vamal potrivit Codului vamal, prezentului cod în cazurile expres prevăzute de el, precum şi altor acte normative adoptate în conformitate cu acestea, inclusiv obligația: a) de a trata cu respect şi corectitudine contribuabilul, reprezentantul lui, alţi participanți la raporturile fiscale; b) de a informa contribuabilul, la cerere, despre impozitele şi taxele în vigoare, despre modul şi termenele lor de achitare şi despre actele normative respective; c) de a informa contribuabilul despre drepturile şi obligaţiile lui; d) de a elibera contribuabilului, la cerere, certificate privind stingerea obligaţiei fiscale; e) de a nu divulga informațiile care constituie secret fiscal; f) de a prezenta Serviciului Fiscal de Stat documente şi informaţii privind respectarea legislației fiscale, calcularea şi vărsarea la buget a impozitelor şi taxelor prevăzute de prezentul cod, aferente trecerii frontierei vamale şi/sau plasării mărfurilor în regim vamal, de a executa cerinţele legitime ale funcționarului fiscal; g) de a ţine evidenţa obligaţiilor fiscale aferente trecerii frontierei vamale şi/sau plasării mărfurilor în regimul vamal respectiv. (2) Organele vamale trag la răspundere, în conformitate cu legislaţia vamală, persoanele care au încălcat legislaţia fiscală la trecerea frontierei vamale şi/sau la plasarea mărfurilor în regim vamal.

În conformitate cu art. 19 alin. (1) al Legii R. Moldova nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal, (1) Drept ţară de origine a mărfii se consideră ţara în care ea a fost obţinută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de prezenta lege şi de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

În conformitate cu art. 26 alin. (3) Legea 1380/1997 cu privire la tariful vamal prevede, (3) Mărfurile a căror origine nu este stabilită cu exactitate pot fi trecute peste frontiera vamală doar cu condiţia achitării taxei vamale la cotele maxime ale tarifului vamal.

Instanța de judecată notează că conform prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014 (Monitorul Oficial nr. 185-199/442 din 18.07.2014), la prezentarea dovezii de origine, mărfurile importate în Republica Moldova din Uniunea Europeană, beneficiază de tratament tarifar preferențial.

Potrivit art. 16 Protocolul nr. II al Acordului menționat, 1. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 se eliberează de către autoritățile vamale ale părții exportatoare la cererea scrisă a exportatorului sau, sub responsabilitatea acestuia, a reprezentantului său autorizat. 2. În acest scop, exportatorul sau reprezentantul autorizat al acestuia completează atât certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1, cât și formularul de cerere, ale căror modele figurează în anexa III la prezentul protocol. Aceste formulare se completează în una dintre limbile în care este întocmit prezentul acord și în conformitate cu dispozițiile legislației naționale a țării exportatoare. Dacă formularele se completează de mână, ele trebuie

completate cu cerneală și cu litere de tipar. Descrierea produselor se face la rubrica destinată acestui scop, fără a se lăsa spații libere între rânduri. În cazul în care rubrica nu se completează integral, trebuie să se traseze o linie orizontală sub ultimul rând al descrierii, spațiul liber fiind barat. 3. Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 trebuie să poată prezenta în orice moment, la cererea autorităților vamale din partea exportatoare în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1, toate documentele corespunzătoare care dovedesc caracterul originar al produselor respective, precum și îndeplinirea tuturor celorlalte condiții prevăzute în prezentul protocol.

Potrivit art. 31 Protocolul nr. II al Acordului menționat, Autoritățile vamale ale părților își comunică reciproc, prin intermediul Comisiei Europene, specimenele amprentelor ștampilelor utilizate în birourile lor vamale pentru eliberarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1, precum și adresele autorităților vamale responsabile cu verificarea certificatelor și a declarațiilor de origine. 2. Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a prezentului protocol, părțile își acordă reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, pentru verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1, a declarațiilor de origine și a exactității informațiilor furnizate în documentele respective.

Regulile de origine aplicabile în cadrul Acordului sus-menționat sunt cele prevăzute de Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 111 din 28.05.2015.

Potrivit art. 16 - Documente justificative pentru mărfuri folosite din Notele explicative privind protocoalele Pan-Euro-Mediteraneene privind regulile de origine nr. 2007/C 83/01, publicate în Jurnalul Oficial a Uniunii Europene nr. 83/1 din 17.04.2007, Dovada de origine poate fi eliberată și pentru mărfuri folosite sau pentru alte mărfuri în cazul în care, din cauza timpului considerabil scurs de la data producției sau importării până la data exportului, documentele justificative uzuale nu mai sunt disponibile, cu condiția ca: (a) data producției sau a importului mărfurilor să fie anterioară perioadei de timp în care, în conformitate cu legislația țării de export, operatorii comerciali au obligația de a păstra documentele contabile; (b) mărfurile pot fi considerate ca originare pe baza altor elemente de probă, cum ar fi declarații ale producătorului sau ale oricărui alt operator comercial, avizul experților, mărci aplicate pe mărfuri, descrierea acestora etc.; (c) să nu existe indicii că bunurile nu corespund cerințelor regulilor de origine.

În speță, instanța de judecată a constatat că reclamanta SRL ”Arctic Impex” în baza declarației vamale nr. 2070I15012 din 01.03.2018, a importat, de la „Truck Ronnenberg” GMBH, din Germania - „semiremorca pentru transportul mărfurilor, uzată, model SCHMITZ SKO24, șasiu WSM00000005070177, anul fabricării 2010 - 1 buc.”, cu valoarea statistică totală de 375115,28 lei, cu beneficierea tratamentului tarifar preferențial, cod preferință – 200, în baza certificatului de circulație EUR. 1 nr. L 272930 din 20.02.2018. (f.14-19 dosar administrativ).

Totodată, instanța de judecată subliniază că de către organul vamal al Republicii Moldova a fost primită informația din partea Autorității Vamale a Republicii Federale Germania, prin care a fost comunicat faptul, că marfa importată acoperită de certificatul de circulație EUR. 1 nr. L 272930 din 20.02.2018 - „semiremorca pentru transportul mărfurilor, uzată, model SCHMITZ SKO24, șasiu WSM00000005070177, anul fabricării 2010 - 1 buc.”, nu este originară din Uniunea Europeană, în sensul prevederilor Convenției PEM. (f.4

dosar administrativ)

Instanța reține că răspunsul Autorității Vamale a Republicii Federale Germania din 29.08.2019, este unul oficial, emis în corespundere cu prevederile art. 31 Protocolul nr. II al Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014 (Monitorul Oficial nr. 185-199/442 din 18.07.2014).

Astfel, în temeiul informației obținute, organul vamal, a efectuat controlul ulterior prin reverificarea declarației vamale, la „Arctic Impex" SRL cu sediul Republica Moldova, mun. Chișinău, or. Ialoveni, sat. Mileștii Mici, cod poștal MD-6819, înregistrată la Agenția Servicii Publice cu nr. 1017600048681, codul fiscal nr. 1017600048681, reprezentată de Levente Nicolae - director.

Drept urmare, în rezultatul controlului ulterior privind reverificarea declarației vamale, s-a constatat că SRL "Arctic Impex" a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferențial (preferința 200) pentru importarea semiremorcii menționate supra.

Așadar, instanța concluzionează că certificatul de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr. L 272930 din 20.02.2018 prezentat de SRL "Arctic Impex", nu corespunde cerințelor legale enunțate mai sus, fapt ce denotă că, controlul efectuat de către organul vamal este legal și întemeiat. Or, informațiile cuprinse în declarația vamală și înscrisurile prezentate au condus la stabilirea unei obligații vamale diminuate.

Referitor la faptul că reclamanta invocă că „nu poate fi trecut cu vederea că Decizia de regularizare contestată este motivată în concordanță cu prevederile art. 127^{11}, art. 127^{13}, art. 129 și art. 202^{7} din Cod Vamal, dar prin răspunsul la cererea prealabilă, Serviciul Vamal motivează menținerea actului administrativ prin prisma Acordului de Asociere cu Uniunea Europeană, prin altă prismă legală ", urmează de reținut că în rubrica 4 a Deciziei de regularizare nr. 197 din 10.02.2021 se menționează procesul-verbal de reverificare a declarației vamale nr. 97.20/02-R din 25.01.2021, în care se regăsește motivarea expusă de Serviciul Vamal.

Reieșind din cele expuse, instanța de judecată constată că în speță, temeiuri de anulare a deciziei de regularizare nr.197 din 10.02.2021 nu se atestă, din care considerente va dispune respingerea acțiunii înaintată de SRL "Arctic Impex" împotriva Serviciului Vamal al RM.

În conformitate cu art.195, art.224 alin.(1) lit.f), art.225 Cod administrativ, art.art. 238 - 241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e

Respinge acțiunea înaintată de SRL "Arctic Impex" împotriva Serviciul Vamal al RM cu privire la anularea deciziei de regularizare nr.197 din 10.02.2021.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău. Apelul se depune la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani în termen de 30 (treizeci) zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii. Motivarea apelului se prezintă la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 (treizeci) zile de la data notificării hotărîrii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani.

Preşedintele şedinţei,

judecătorul Avasiloaie Tatiana